

[Christmas Møller.]

Medlem Hr. Stauning glemte at sige, at det ærede Medlem Hr. Pürschel i Studenterforeningen for 14 Dage siden ogsaa talte imod Udtrykket. Men, siger den højærede Statsminister, er det konservative Folkeparti saa overordentlig ivrigt for det borgerlige Samarbejde, lad os nu se, hvad der er rigtigt.

Jeg maa derfor gaa tilbage til Stillingen ved Ministeriets Dannelse, ogsaa fordi jeg maa svare det ærede Medlem Hr. Stauning, at jeg aldeles ikke kan være enig med ham i den Sammenligning, han drog mellem det radikale Venstres Stilling overfor hans Ministerium og det konservative Folkepartis Stilling overfor Ministeriet Madsen-Mygdal.

Da det ærede Medlem Hr. Stauning i 1924 dannede sin Regering, var der i Forvejen gaaet en klar og bestemt Udtalelse fra det radikale Venstres Formand om, at man opfordrede Socialdemokratiet til at danne en Regering. Og det ærede Medlem Hr. Stauning vil aldeles ikke bestride, at Ministeriet Stauning var en ren og klar Flertalsregering i sin Start. Det var en Flertalsregering gennem hele 1924, det var en Flertalsregering i 1925, hvor man læste Trontaler sammen, og det var en Flertalsregering ind i 1926. Men saa hørte det op derved, at det radikale Venstre, navnlig ved det daværende Medlem Hr. Rodes Virksomhed, i Sommeren 1926 sagde sig fri.

Altsaa, den Sammenligning, som det ærede Medlem Hr. Stauning drog mellem hans Ministerium og Ministeriet Madsen-Mygdal, er ikke rigtigt. Hvordan var nemlig Forholdet for Venstres Vedkommende med det borgerlige Samarbejde, som man har talt om, og hvordan var Forholdet ved Ministeriet Madsen-Mygdals Dannelse?

Jeg skal gøre det saa kort som muligt, men da hele Spørgsmaalet er draget frem i den Form, den højærede Statsminister har gjort det, tror jeg, ærede Medlemmer vil give mig Ret i, at det maa være nødvendigt for mig at dokumentere, at den højærede Statsminister her nu lige med eet stiller sig paa et helt andet Standpunkt end det, Ministeriet stillede sig paa ved dets Dannelse for 11 Maaneder siden.

Vi havde haft det borgerlige Samarbejde fra 1920 til 1924. Man kan diskutere Vær-

dien af det, men i det store og hele tror jeg, det vil erkendes saavel fra Venstres som fra vor Side, at da blev det ført loyalt fra begge Sider. Men ikke saa snart havde Venstre opdaget, efter Valget den 11. April 1924, at dette borgerlige Samarbejde gav os Fremgang og Venstre Tilbagegang, saa proklamerede Venstre, da det kom ind paa Rigsdagen — og Hr. Madsen-Mygdal var selv Medlem af Partiet den Gang —, at Venstre vilde som Opposition være sig selv, at Venstre vilde fremlægge sine Forslag sagligt, og saaledes vilde Venstre føre sin Politik frem.

Og jeg tror ikke, at nogen vil bestride, at Venstre benyttede hele Tiden fra 1924 til 1926 til at sige sig bedst muligt fri fra det borgerlige Samarbejde i den Forstand, vi havde haft det fra 1920 til 1924. Da den højærede Finansminister, som jo var Venstres Formand og politiske Leder, opdagede, at det daværende Medlem Hr. Rode begyndte at forberede Brudet med Socialdemokratiet, saa skyndte ogsaa den højærede Finansminister sig, saa tog den højærede Finansminister til Fyn, og dér fremsatte han ifølge „Fyns Tidende“ en Udtalelse, der ofte er citeret, og som jeg beder om Lov til at citere ganske kort — og da det er Venstres Hovedorgan, maa jeg vel have Lov til at tro, at Udtalelsen er rigtig. Den højærede Finansminister sagde ifølge „Fyns Tidende“ for 24. April 1926:

„Venstre har sin egen Linie i Politik, og vi anser den for den eneste rette. Vi tager vor Hjælp, hvor vi kan finde den, men nærer for øvrigt ikke overdrevne Forventninger i den Henseende.“ Her sagde den højærede Finansminister klart og tydeligt: et borgerligt Samarbejde i 1920—24's Forstand vil Venstre ikke, vi tager Støtten, hvor Støtten er at faa. Og jeg tror heller ikke, at nogen vil bestride, at da saa Valget blev udskrevet og Valgkampen kom, da vender man sig fra Venstres Side med stor Styrke mod de Konservative, ja, mangfoldige Steder vender man sig fra Venstres Side med større Styrke mod de Konservative end mod de Radikale. Venstre siger i sit Valgmanifest af November 1926 ikke et eneste Ord om borgerligt Samarbejde, det overlades til os at interessere os for, at der bliver dannet et nyt Flertal, og paa Grundlag af vor